

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Jonáš

Duchovní
cvičení
rodin

Společenství
v naší
farnosti

Vezmi
a čti

Jáhen Martin Hönig

tiráž

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ
FARNOSTI

Vydává

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

Jáhen Martin, Kája Krejčí,
Lucie Grůzová...

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

náklad

230ks výtisků

obsah

- 1 Duchovní slovo
- 2 Program akcí ve farnosti
Program duchovní hudby
Jáhen Martin Hönig
- 3 Společenství v naší farnosti
- 5 Vezmi a čti celou Bibli
- 6 Přečtěte si
Duchovní cvičení rodin
- 7 Jonáš I.

Slovo redaktorů

Milí farníci,

Připravili jsme pro Vás nové číslo časopisu k měsíci říjnu – měsíci Panny Marie. Omlouváme se, že se číslo časopisu opozdilo, trvalo nám nasbírat dostatek článků. Chceme na Vás proto znovu apelovat a prosit o články do našeho časopisu. Pokud máte příběh, zážitek, zkušenost, určitě nám svůj příspěvek pošlete, uzávěrka příštího čísla bude 1.11.

Těšíme se na spolupráci, bez Vás to nejde!

Do měsíce října Vám chceme přát, abyste mohli okusit náruč Matky Boží třeba v nějakém společenství, jež se po prázdninách zase rozjíždí v naší farnosti, nebo na farní pouti!

Lucie a Dominik Grůzovi

Duchovní slovo

Přiblížil se měsíc říjen, který je tradičně měsícem svatého růžence. Pro mnoho papežů a svatých byl růženec jejich nejmilejší modlitbou a také Panna Maria při různých zjeveních jej sama doporučuje. Pojďme se tedy společně zamyslet nad touto „korálkovou“ modlitbou, abychom se k ní znovu přiblížili a rádi se ji modlili – sami i ve společenství. Rád bych vám k tomu nabídl pár myšlenek.

„Otče náš“, „Zdrávas, Maria“, to jsou modlitby, které pocházejí z nebe. A vzdávat slávu „Otcí i Synu i Duchu svatému“ je přece taky krásné. Růženec dává toto vše dohromady. Slova jsou tu jako hudba, při které naše mysl může zamířit tam, kam ukazují tajemství desátek. Jsme potom v Nazaretě, v Betlémě, v Jeruzalémě a na hoře Tábor, ... blízko všech událostí Ježíšova života. Panna Maria, ke které mluvíme, nás doprovází, a my jí v srdci předkládáme své díky a prosby za sebe a za své blízké a učíme se žít, jako žila ona a její Syn, náš Pán.

I když občas v myšlenkách zabloudíme jinam, pokud to neděláme úmyslně, není to nedostatek úcty ani důvod k zármutku. Znovu se soustředíme na modlitbu a buďme si jisti, že naše snaha Pannu Marii těší. Pro někoho je růženec příliš dlouhý. Ať tedy začne jen s jedním desátkem denně. Může pak „dávky“ postupně zvyšovat. Modlitba bude pomalu zapouštět v srdci kořínky a vyrosté v košatý strom. Někdy se nemůžeme pomodlit růženec naráz, tak jej během dne rozdělíme na několik částí, které se třeba modlíme za chůze nebo v tramvaji. Není to sice ideální, ale má to svou cenu, vždyť „nejhorší růženec je ten, který se nepomodlíme vůbec“.

Pro lepší zaměření se na jednotlivá tajemství nám mohou pomoci brožurky, které k nim nabízejí různá zamyšlení. Najdete je jak v obchodech, tak i na internetu. Např. biblický růženec od P. Jana Peňáze můžete stáhnout na

<http://www.pastorace.cz/Tematicke-texty/Biblicky-rozjimavy-ruzenec-P-Jan-Penaz.html>

Ústní modlitby mají tu výhodu, že se je můžeme modlit zároveň s druhými. Je opravdu krásné a nenahraditelné, když se rodina společně modlí. Kdo to doma nemá, ať se za to modlí a pak to zkusí ostatním navrhnout. Netlačme přitom na pilu, ale nenechme se odradit, vždyť je to určitě Boží vůle. Budu vám držet palce, tedy kuličky růžence na palci. Zvláště v tomto měsíci říjnu se budu modlit na tento úmysl s vámi. Ať má v našich rodinách společná modlitba své místo.

A na závěr malé upozornění: v našem kostele začíná růženec přede mší svatou už zhruba v 17:20. Vidíte, někteří lidé se růžence nemohou dočkat!

Ať stále roste vaše láska k Panně Marii, k tomu vám ze srdce žehná

váš jáhen Martin

Program akcí ve farnosti

12.10.	Farní pouť do Neratova
19.10. od 19:00	Misijní most modlitby
20.10.	Misijní neděle
25.10. - 30.10.	Mládežnická pouť

Program duchovní hudby

27.10. - neděle

9:45

Eduard TREGLER:
MISSA BREVIS C dur op. 12
AVE MARIA op. 11
O, BONE JESU op. 15, č. 2

24.11. - neděle

9:45

Slavnost Ježíše Krista Krále

Karel DOUŠA:
MISSA IN F dur op. 16
 Stanislav MACH:
KRISTU, KRÁLI op. 27
 Vojtěch ŘÍHOVSKÝ:
LAUDATE DOMINUM op. 15, č. 1
 Jan KUNC:
KRISTUS VÍTĚZÍ
 ÚČINKUJÍ: SÓLISTÉ,
 Doc. Mgr. Jan KRÁL, Zdeněk HATINA

Jáhen Martin Hönig

Chvála Kristu,
 milí farníci ze Zábřovic, mám tu čest být
 vaším novým jáhnem, a tak bych se vám
 rád krátce představil.

Jmenuji se Martin Hönig, je mi 25 let,
 pocházím z Letovic a mám dva bratry.

Na můj duchovní život mělo kromě
 příkladu rodičů vliv také společenství
 mládeže Církve bratrské v Letovicích a
 později hlavně salesián P. Petr Baran, za kterým jsem jezdil
 do Žabovřesk.

Po absolvování Biskupského gymnázia v Letovicích
 jsem byl přijat do kněžského semináře. Po třech letech
 v Olomouci jsem zbylé tři roky studia a přípravy na kněžství
 absolvoval v Římě. 13. července 2013 mě náš pan biskup
 Vojtěch v Brně vysvětil na jáhna a poslal ke službě do vaší
 farnosti.

Doufám, že pod vedením otce Jiřího se mi podaří navázat na dobrou jáhenskou službu
 svého předchůdce a kamaráda Petra Václavka. Těším se na spolupráci s vámi, na nová
 přátelství a cenné zkušenosti ve vašem společenství.

Prosím též o vaši modlitbu.

V OMILOSTNĚNÉM NITRU

Když v nitru Bůh se skrývá,
 Pokora umocňuje duši ubohou,
 kráší tě vzkříšená láska živá,
 temnoty k tobě nemohou.

Snad na chvílku bolest úpěnlivá,
 co hříchem způsobena jest
 a co rány Ježíšovi vrývá,
 bolí jak mučenlivý trest,

Ale ani slova nikdy nepostačí,
 jakou myšlenku chci v srdci mít,
 že Bůh můj ve mně kráčí,
 že živou MONSTRANCI mám být.

K.K

NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Skvostná, ó oleji, který chce nahoru,
 theorbo znějící vzhůru k obzoru,
 modrý okraji dýmu kadidelnice,
 mléko země, vyprýští měkce
 a napoj nebesa, jež malá jsou,

slzavé údolí nasyť svou nádherou,

ty, kterás zezlátla jak vzrostlé obilí,
 čistý obraze nad skvoucí hladinou,
 jako když za noci, že studny jdou,

vnímáme v osamělém sluchu:

jsi ty, jež stoupáš, v našem zření
 sama! Jak jehly uchu
 soustředil se do tebe můj vhled,

nežli opustíš náš viditelný svět –
 abys jej potom v bělost zahalila,
 pravou modří nebes podložila.
 (z knihy „Život Mariin“)

Rainer Maria Rilke

Váš jáhen
 Martin Hönig

Společenství v naší farnosti

Na konci školního roku se vydala jedna zvědavá maminka naší farnosti udělat anketu do společenství, jež v naší farnosti fungují. Zástupcům společenství položila tyto **tři otázky**:

1. Jaké má Vaše společenství členy?
2. Jakému tématu jste se v letošním školním roce věnovali?
3. Co Tě v souvislosti s vaším společenstvím za poslední dobu potěšilo?
Adostala tyto odpovědi:

Pavla Ujezdská (za společenství scházející se ve čtvrtek v pokoji „u Karla“)

1. Ženy i muže, svobodné i manželaté, pracující i studující, zdaleka i zblízka, věkově rozličné (26–46 let), milé, obětavé, tolerantní, laskavé, upřímné, zbožné, inteligentní, veselé, pracovitě, klidné, zvědavé,... a to vše asi v počtu 12 ks.
2. Duchovní život v teorii a praxi.
3. Každá společná modlitba, diskuse a sdílení života.

O. Jiří Rous:

1. Rodiče dětí naší farnosti.
2. Nedělní liturgické texty.
3. Zdravý Jakub Sochor.

Monika Šedá:

1. Naše mladší spolčo pro holky má 8 členek. Nejmladším je 5 let a nejstarším 11 let.
2. Celý tento školní rok putujeme Starým zákonem. Příběhy od Stvoření po Jonáše spolu prožíváme zážitkovou formou her. Abychom se ve Starém zákoně mohly během schůzky vůbec ocitnout, zazpíváme si vždy jednu „kouzelnou“ písničku a pak daný příběh prožijeme. Kromě toho rády vyrábíme, hrajeme nejrůznější hry nebo si jen tak vykládáme, smějeme se, modlíme se, ...
3. Jé, tak toho by bylo hodně. Přijde mi, že pokaždé, když ze spolča odcházím, odnáším si v srdci něco milého, potěšujícího, co se stalo. Malé holky mají ten dar, že ačkoliv přicházím někdy na spolčo unavená, smutná, nejradši bych nikam nešla, vracím se plná radosti, nadšení. Ať už je to třeba tím, že si mi během spolča některé z dětí vyleze na klín a pošeptá mi, že mě má moc rádo a je vděčné, že sem může chodit, že se na spolčo těšilo už celý týden; nebo když vidím, že i holky

navzájem se mají rády, vidí kde a jak pomoci, tvoří krásný kolektiv. Mám radost, že i Pána Ježíše mají rády a je pro ně opravdu živý (mezi námi) a dávají to najevo... Jednou jsme se vrátily ze společného výletu a na závěr si ve školce zahrály hru, kdy jsme seděly v kroužku na židličkách a jedna židlička byla volná – navíc. Na ni si mohl sednout ten, koho pozval člověk po levé straně volného místa a řekl mu něco hezkého, za něco ho konkrétně pochválil, poděkoval. Na závěr hry řekla jedna moc prima holčička: „A já chci vedle sebe na volné místo pozvat Pána Boha, protože nás na výletě ochraňoval, šel s námi a má nás rád.“ I já mám holky moc ráda a jsem vděčná, že spolu můžeme trávit čas. Myslím, že jsou velkým pokladem naší farnosti.

Martina Šedá:

1. Jaké má členy? Úžasné! 😊
Jsme holčičí spolčo ve věku 12 až 15 let.
2. Na schůzkách máme docela pestrý program, nechybí modlitba, hry, legrace, ... Speciálně jsme si tento rok říkaly, jak číst v kostele správně čtení, což si nyní zkoušíme i v praxi.
3. Potěší mě vždycky každá naše schůzka, protože holky mají tu vlastnost, že kolem sebe dokážou rozdávat radost a vždycky se pořádně nasmějeme. 😊

Jakub Ujezdský:

1. Ministranti středeční. Společenství má členy veselé, zvědavé, ke službě ochotné a tak dále, a tak dále, a tak dále. 😊
2. Pár her, troška experimentální archeologie, legrace s fyzikou (Proč je propan-butan těžší než vzduch? Žere elektrina železo?), legrace při službě.
3. Spousta věcí mě těší pořád, třeba neutuchající touha dovídat se nové věci a ochota prominout, když se něco nepovede. Z poslední doby bych rád vypíchnul sto procentně odvedenou službu při návštěvě otce Vojtěcha při biřmování.

Janek Ujezdský:

1. Většinou hodné, i když občas trošku hlasité.
2. Probrali jsme s kluky liturgický oděv, světové strany, liturgické nádoby ke mši svaté, mapové značky, zopakovali krédo a

samozřejmě jsme hráli spoustu her, jak pohybových, tak přemýšlecích.

3. Úsměvné i krásné chvíle zažíváme s kluky pořád. Poslední, na co si teď vzpomenu, byla výborná zábava při hraní „blech“ na koberci v zadní klubovně, kdy byli kluci tak zabraní do hry, že občas stáli třeba jen na jedné ruce, aby nezašlápli blechy jak své, tak i cizích barev. Zcela unikátní jsou pak chvíle u oltáře, když vím, že se na kluky můžu ve všem spolehnout a že dělají vše k větší slávě Boží, jak jen umí nejlépe.

Táňa Šimečková:

Od října r. 2011 se scházelo malé společenství dospělých, kteří ve svém životě slyšeli Boží volání. Byli pozváni k setkání s Bohem a ke vztahu s ním. A chtěli vědět víc o Bohu i o sobě vedle něj a o tom, jak na Jeho slova odpovědět. Jsou to hledači a pátrači, průzkumníci a odvážní výsadbáři. Přistáli u nás ve farnosti, na novém území. A hledali a pátrali a zažívali, jaké to je, žít v Boží lásce a blízkosti. Co bylo zpočátku nové a zvláštní, stávalo se postupně povědomým a přirozeným. Co se zdálo být nějak „navíc“, jako by získávalo na naléhavosti. První kroky do kostela, první kroky v modlitbě, první slova popisující zkušenost s Božím působením v mém životě, první rozhodnutí udělaná s vědomím, že následování Krista nejsou jen slova.

Ačkoliv někomu mohou katechumeni a novokřtěnci připomínat malá miminka či batolátka teprve pozvaná k životu v Kristu, nesmíme se nechat zmýlit. Jak jsem viděla, svět je nijak nešetří a už během katechumenátu obhajují víru ve svých rodinách, v práci i mezi přáteli. Letos o Velikonocích svou přípravu završili přijetím svátosti křtu. Budme jim i nadále nablízku, doprovázejme je svými modlitbami a modleme se i za novou skupinku, která by se v naší farnosti mohla začít formovat zase v září.

Míša Pečinková:

1. Katechumenát: 5 ks, ženy ve věkovém rozmezí mezi 30 a 50 roky.
2. Vyznání víry, liturgie, svátosti.
3. Těší mě a přivádí k vděčnosti Bohu, jak si On sám tyto lidi vede, jak v nich působí Duch svatý. Těší mě jejich snaha a touha blíž Boha

poznat a setkávat se s Ním v modlitbě. Těší mě a někdy překvapují jejich postřehy – čerstvé a neotřelé. Těší mě, že se od nich mohu mnohému přiučit, a v neposlední řadě jsem moc ráda za to, že mají mezi sebou pěkné vztahy a že jim záleží na sobě navzájem.

Majka Javorová:

1. Moje spolčo si říká mládež nebo taky čtvrtěčňáci... Jsou to mladí vysokoškoláci a pracující od 19 do 25 let. Skupina je poměrně početná, pokud by přišli všichni, je jich kolem 15. Scházejí se z celého Brna, protože „místní“ přivedli své kamarády...
2. Naším letošním tématem jsou svátosti. Sami si také připravují zamyšlení nad jednotlivými tajemstvími růžence, které nás potom inspiruje i při modlitbě.
3. Myslím si, že se scházejí rádi a je jim spolu dobře.

Míša Kaňová:

1. Se svým společenstvím jsem zdělila i název „pobířmo“. Původně to tedy byla skupina mladých lidí, kteří pokračovali v setkávání „po biřmování“ v roce 2010. Složení společenství se časem trochu pozměnilo a v současné době má asi 12 členů, převážně středoškoláků a vysokoškoláků, zhruba kolem dvaceti let.
2. Letos jsme měli téma „duchovní život“. Bylo rozděleno na tři části. Nejdřív jsme mluvili o základech duchovního života – svátostech, modlitbě a četbě Písma, pak jsme prošli různá témata v souvislosti s duchovním životem (milost, radost, utrpení, Maria, Boží vůle, duchovní vedení, církve apod.). A teď na závěr máme několik praktických témat o spiritualitě práce, manželství, zasvěceného života apod.
3. Největší znova a znova se opakující duchovní zkušeností je pro mě evidentní Boží moc a působení Ducha svatého navzdory mé zoufalé nedostatečnosti. Stále mám totiž pocit, že mám mluvit o hloubce moře, ve kterém stojím sotva po kotníky a na jeho konec nemůžu ani dohlédnout. Na druhé straně se na „pobířmu“ setkávám s báječnými lidmi, kteří svou víru myslí doopravdy, mají se mezi sebou rádi a chtějí růst do nebe. Také toho mnoho znají, je poznat, že o své víře přemýšlejí. Je pro mě moc milé být s nimi v kapli v modlitbě, vždycky

mám upřímnou radost, když se sejdeme nebo když přijde třeba někdo nový. 😊

Tomáš Kaňa:

1. Na tuto otázku nemohu odpovědět jinak, než že ty nejlepší. Jsou to lidé většinou zralejší a zkušenější, než jsem já. Věkový průměr bude něco kolem 40-45 let.
2. Letos jsme se (stejně jako minulý rok) zabývali spiritualitou křesťanského Východu. Tak zněl alespoň oficiální program. Snažili jsme se prokousat pohledy a zkušenostmi Otců z Východu, a měl-li jsem dojem, že by neškodil pohled na stejnou problematiku odjinud, doplnil jsem jej.
3. Nejvíc mě těší, jací jsou. Každého bych nejraději do našeho společenství pozval, protože vím, že by se setkal s báječnými, tolerantními, moudrymi a milými lidmi. Jsou báječní. Mám je rád. Byl jsem nedávno na dva týdny pryč, pak byla Noc kostelů, poté biřmování, zkrátka a dobře celý měsíc jsme se jako společenství nesešli a bylo mi po nich smutno. Nejkrásnější je být s nimi, sledovat po očku, jak je Duch svatý vede, jak si je hlídá, jak je podporuje a povzbuzuje. Je báječné být s nimi, protože v nich jsou vidět výrazné stopy našeho Boha.

Zpěvák

Tři úterky v září od 17:00 zaplavily již zaplavenou faru děti od dvou do šesti let. Nejprve se schovaly do místnosti „u Karla“, aby si společně zazpívaly, modlily se a povídaly si něco o krásách stvoření, o Ježíši a o všem, co je obklopuje.

Za ty tři týdny si stačily vyrobit zpěvníček, ve kterém mají momentálně dvě písně, a až je natrénují, tak nám je s nadšením v úterý při dětské mši svaté zazpívají. Vyrobit si obrázky rukou a přemýšlely, co vše mohou svýma rukama dělat. Odpovědi byly: stavět lego, bouchat na bubínek, nosit cihly, starat se o šneky atd.

Přede mší ještě rozkutálely kuličky v biliáru nebo hrály hoňku a pak rychle, rychle pospíchaly za Králem králů!

LG

CHCETE SI SPOLEČNĚ S NÁMI PŘEČÍST BIBLI? ANEBO PROGRAM: VEZMI A ČTI CELOU BIBLI

Přemýšleli jste někdy o tom, že byste si chtěli přečíst celou Bibli, a neměli jste zatím na to čas nebo dostatek odvahy? Můžete se nyní začít společně s ostatními čtenáři Bible v brněnské diecézi. Na webových stránkách www.vezmiacti.cz připravuje Pastorační středisko brněnské diecéze rozpis četby celé Bible v rozmezí dvou let, a to ve dvou variantách:

- 1) rozpis četby na každý den – s volnými nedělemi a posledními dny v měsíci na doplnění nepřečteného;
- 2) souhrn četby na příslušný měsíc – s možností číst libovolně podle svých možností během daného měsíce.

Rozpis četby byl připraven na základě návodu pod názvem *Světlem pro mé nohy je tvé slovo – Jak přečíst celou Bibli během jednoho roku* pražského biblisty Angela Scarana Th.D., S.S.L. (s laskavým svolením nakladatelství Paulínky, s. r. o.). Nechme tedy promluvit jeho, jak vysvětluje v úvodu knihy:

„Jak přečíst celou Bibli během jednoho roku? (Pozn.: Brněnské biskupství plánuje četbu na dva roky.) Proč vůbec chtít nějaký *plán čtení Písma*? Bibli lze samozřejmě číst různými způsoby – a ideální je ta metoda, která mě nejvíce obohacuje. Určit si k četbě pravidelný čas je dobré předsevzetí, zkušenost však ukazuje, že je velmi těžké nalézt způsob, jak *přečíst celou Bibli* a jak v tomto úmyslu vytrvat. Výhoda plánu spočívá právě v tom, že nás donutí k věrnosti a k vytrvalosti. Lépe řečeno – je to dobrá pomůcka, která může motivovat k soustavné četbě Písma *dotažené až do konce*, k četbě Písma vedené nikoli *náhodou a namátkou*, ale podle určitých hledisek, umožňujících plastičtější a ucelenější pohled na biblické poselství. Tento plán usnadní přečíst celou Bibli za dva roky, a to včetně deuterokanonických knih. Plán četby jsem chtěl uspořádat s ohledem na tato hlediska: hledisko chronologické, exegetické a pastorační (...).

PŘEČTĚTE SI:

CÍRKEVNÍ OTCOVÉ S TOMÁŠEM ŠPIDLÍKEM

„Je to jen hrstka perliček, kterou si každý sám navlékne na nit svého osobního života,“ říká o své knížce známá osobnost české i světové církve, kardinál Tomáš Špidlík. Uvažuje v ní o základních stránkách křesťanského života. Za východisko si při tom bere výroky křesťanských osobností, jimž se tradicí dostalo čestného titulu. Ti ve svém díle nezůstávali jen u teoretického poznání věroučných pravd, ale vždy se ptali, co znamenají pro duchovní život. Také Špidlík jde ve svých rozjímáních k jádru věci a dotýká se naší živé přítomnosti. Vznikl tak zajímavě uspořádaný, inspirativní pohled na spiritualitu prvních křesťanských staletí, který potěší každého, kdo se chce duchovně občerstvit a poučit. Knížka dobře pomůže těm, kdo připravují různá duchovní setkání, duchovní obnovy, rekolekce a exercicie. Velmi vhodná je i jako dárek při křtu dospělých a při biřmování.

Vydalo Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ RODIN

Od 19. do 25. srpna jsme vyrazili do Osové Bítýšky. Ptáte se proč? Nejste sami, hned první večer se nás pan farář také ptal. Vyhýbavě můžu odpovědět: Protože tam byly „ducháče“. Ale nebojte, nebudu tak skoupá.

Jsem žena, takže pro mě je důležité, abychom se ve farnosti znali a měli k sobě nějaký vztah, k čemuž takový společný čas moc pomůže. Letos jsme toho dostatečně využili a popovídali si a zasmáli se s těmi, které jsme kvůli dětem už dlouho vídali jen krátce po nedělní mši svaté.

Víte, nebyla jsem nikdy na exerciciích, ale představuji si je jako takhle duchovní cvičení, samozřejmě bez dětí a s větším klidem a tichem. Pan farář Jiří pro nás připravil jednotlivá

podobenství, která rozebral jak z hlediska obsahu, tak nám je pro lepší pochopení zasadil do doby, ve které Ježíš žil. Většinou měl pro nás také připravenou nějakou mnemotechnickou pomůcku, třeba perlu nebo obraz, abychom mohli podobenství lépe prožít.

Velmi silné pro mě bylo zjištění, že Pán Ježíš mě hledá jako ztracenou ovci, ať udělám mnoho práce nebo ne, ať uspěju nebo zklamou, prostě jen proto, že jsem pro něj vzácná! Hledá mě, nalézá, bere mě do své náruče, vodí mě na pastvy a k vodám, kde si mohu odpočinout. A důležité je jen to, jestli se nechám vést. Ach, ta svoboda!

Svoboda a vše, co k sobě váže, je pro mne další úžasné tajemství. O pár týdnů později jsme byli na svatbě mé kamarádky a náš nejstarší syn byl družba. Byl nádherný jako ženich a svého úkolu se zhostil velmi zodpovědně. Ještě teď, když si na to vzpomenu, jdou mi slzy do očí. Můj malý chlapeček už není malý a už vůbec ne můj! Stála jsem vzadu a se slzami pozorovala, jak statečně si vede, jak trpělivě poslouchá, jde důstojně kostelem a váží každý pohyb. Vybavilo se mi podobenství o marnotratném synu a trpělivém otci – z pohledu otce. Dokážu být tak trpělivá, zvládnout všechny strachy a otevřít se svobodné volbě a Boží vůli? „Bez svobody není dobro, vše co ničí svobodu, ničí v nás Boží obraz.“ To je věta, kterou jsem si pečlivě zapsala. Budu se muset ještě mnoho modlit, odevzdávat, ... a prosit o dary trpělivosti...

Mohla bych pokračovat tisíci dalšími myšlenkami... Mnozí z vás jste tam také byli, a tak víte, o čem mluvím. ☺ A ti z vás, kteří jste tam nebyli, pečlivě poslouchejte nedělní kázání. Již dvě neděle jsme měli příležitost rozjímat o podobenstvích.

JONÁŠ

VOLNĚ PŘEVYPRÁVĚNO Z BIBLE
OBRÁZKY A TEXT K.S.

ČIŇTE POKÁNÍ!
MODLETE SE!

ŽIL JEDNOU JEDEN MUŽ JMÉNEM JONÁŠ, SYN AMITAJUV. A TEN MĚL VELMI BLÍZKO K BOHU. HOSPODIN K NĚMU PROMLOUVAL A JONÁŠ BYL JEHO PROROKEM...

VSTAŇ, JDI DO NINIVE, TOHO VELKÉHO MĚSTA, A VOLEJ PROTI NĚMU, NEBOŤ ZLO, KTERÉ PÁCHAJÍ VYSTOUPILO PŘED MOU TVÁŘ

NE, BOŽE!
TAM JÁ NECHCI!

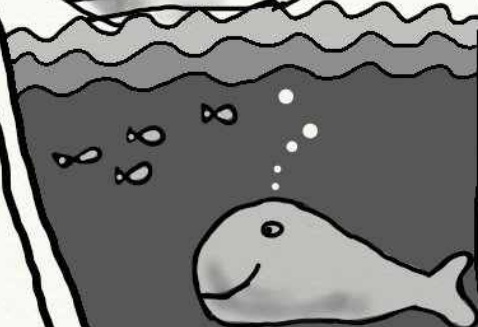
UTEČU!

KAM NEJDÁL PLUJETE?

DO TARŠÍŠE

TO BERU

POKRAČOVÁNÍ ŘÍŠTĚ